

5. İstanbul Tasarım Bienali katılımcıları yanıtıyor: Kyriaki Goni

📅 2020-11-04 18:00:24

Atina doğumlu sanatçı Kyriaki Goni, genişletilmiş, çok katmanlı enstalasyonlarında yereli; küreseli; mahremiyet, ağlar, ekosistemler ve altyapılar ve insan-makine ilişkileri gibi konuları eleştirel bir yaklaşımla ele alıyor. 5. İstanbul Tasarım Bienali'nin Yeni Yurttaşlık Ritüelleri müdahaleler dizisi kapsamında Pera Müzesi'nde görülebilen çalışması "Güven Ağları", Ege ve Akdeniz bölgesinde nüfus hareketliliği, teknoloji ve iklim krizinin beraberinde getireceği gelecekteki olasılıklar hakkında kısa öykülerin yüklendiği bir çevrimdışı ağ.

Sanatçı Kyriaki Goni, "Güven Ağları" projesi, 5. İstanbul Tasarım Bienali'nin teması ve pandemi sürecine dair sorularımızı yanıtladı.

Röportaj: İpek Temizkan

bantmag.

Tüm Sayılar

SON YAZILAR

Maxime Dangles, Sessiz Perşembe sonrası Bina kabininde

Cızırtıların senfonisi: The Taste of Things

Tycho ve bir gece kulübünün gizemli ışıkları

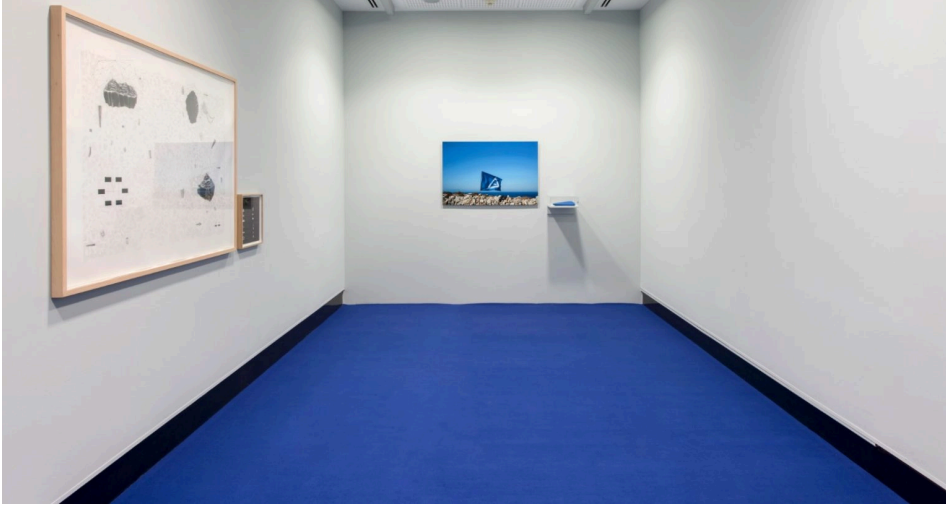
Konser: kim ki o

Öfkelenendiriyor, düşündürüyor, sürüklüyor: Kralın Laneti

ETKİNLİKLER

Jöte Sosyete: Koi Failure & Cake Mosq

Görseller:

Güven Ağları / Networks of Trust

Kyriaki Goni

Lokasyon: Pera Müzesi

Fotoğraf: Kayhan Kaygusuz

“Çok büyük ve kompleks ekosistemlerin bir parçası olduğunu ve tamamıyla onlara bağlı kalacağını bir anlığına bile aklından çıkarma. Eğer onların bir parçası olmaya devam etmek istiyorsan onlara saygıyla yaklaşmak zorundasın. Ona göre hareket et. Daha çok dinle.”

Empati senin için ne anlam ifade ediyor?

Birinin kendini başka birinin pozisyonuna koyabilmesi için sahip olduğu duygusal kapasiteyi ifade ediyor. Bu kavramı, insan olmayan canlıların pozisyonlarını da dikkate alarak genişletmemiz gerektiğine inanıyorum. Zaman zaman büyük bir yangının ortasındaki bir ormanın ya da okyanustaki bir balinanın nasıl hissettiğini anlamaya çalışıyorum. Kulağa biraz naif gelebilir ama eğer tüm insanlarla ve gezegendeki insan dışı canlılarla empati kurmaya başlarsak her şey biraz daha iyi olabilir diye düşünüyorum.

Konser: kim ki o
@03-07-2024 22:00

VIDEO

Bant Mag. soruyor,
Öteki ekibi
yanıtıyor

ÇOK OKUNAN

Muktedire okunan
en esaslı meydan:
Melike Şahin ve
şifa dili

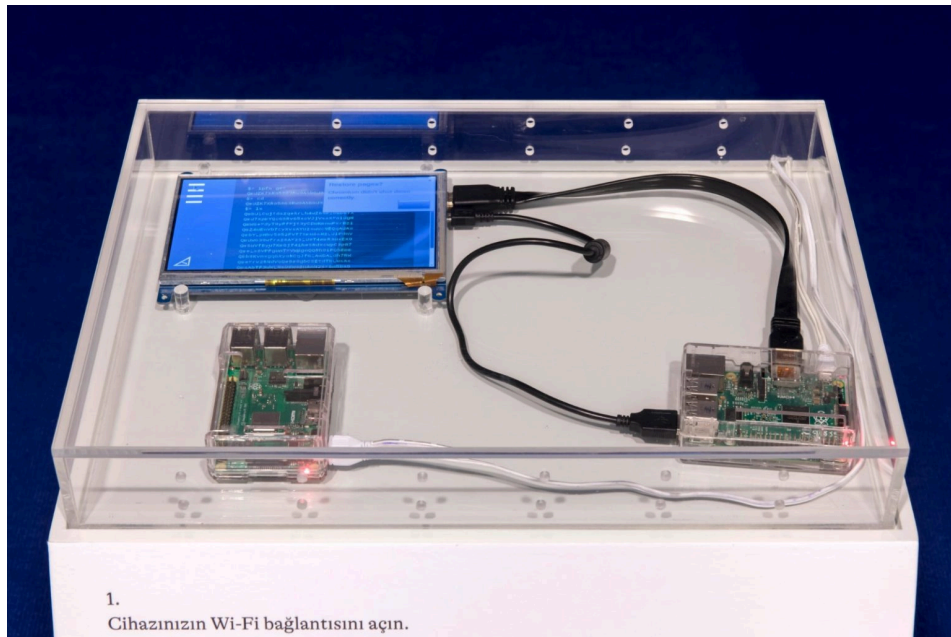
ARŞİVDEN

kelimeyi daha önce hiç duymayan birine neler söylerdin?

Sanırım empati duygusal bir sorumluluk olarak da tanımlanabilir. Bazı çalışmalarım da empatiyi insanlar, objeler, doğa ve diğer türler arasındaki karşılıklı ilişki üzerinden tanımlıyorum. Örneğin Yeni Yurttaşlık Ritüelleri müdahaleler dizisi (bu arada bu bölüm için harika bir isim olmuş ve çok güzel projeler barındırıyor) dahilindeki “Güven Ağları” yerleştirmemde Akdeniz bölgesindeki ağlar ve bağlantıların derin bir tarihçesi var. Bu bağlantıların geçmişi kısmen kurmaca olan “Güven Ağlarının Kökleri” isimli bir şiirle aktarılıyor. Şiirde cüce bir fil ile bir yapay zekâ fosili benimle Ege takımadalarındaki ağların kökenlerine dair bir hikâyeye paylaşıyor. Bu kurmaca anlatının merkezinde, ortak varoluş, ilişkilene, empati ve sinerji yer alıyor.

İlişkilene ve empati, yerleştirmedeki çevrimdışı ağ aracılığıyla bugüne taşınıyor ve insanlara Akdeniz’in olası geleceklerine dair düşüncelerini bırakmaları için “güvenli” bir alan sağlıyor. Empati, ilişkilene ve paylaşmak üzerinden yeniden tanımlanabilir.

RADYO

PODCAST: Bulut Sezer - O Gezegen 18

“Empatinin bir araya getirdikleri” dediğimizde aklında canlanana bizim için çiziktirebilir misin?

Pandemiyle birlikte ilk defa bu kadar global ölçekte imkansızlıklar söz konusu. Bu perspektifte sence toplumda empati algısı nasıl değişti?

Bu global ölçekteki imkânsızlıklar nedeniyle hepimizin diğerlerine karşı daha empatik bir hâle geldiğimize inanıyorum. Hatta diğer canlılara karşı da. En azından pandemi sürecinin başlarında böyle hissediyordum. Tabii bir yandan da birçok kez bireysel ve ulusal ölçekte tam tersi tavırlarla karşılaştık. Bence toplumsal ölçekte bir şeylerin değişip değişmediğini anlamak için beklememiz ve gözlemlememiz gerekiyor. Eğer değişimlerin uzun soluklu olduğunu gözlemlersek gerçek anlamda bir değişimden bahsetmemiz mümkün olabilir.

Üretim yapmak için motivasyonların neler?

Sorgulamalarım. Şu an ve burada yaşayan politik bir varlık olarak, merakım. Hikâyeleri paylaşma ihtiyacım ki oldukça içe dönük bir insan olduğum için bunu kolay başarabildiğimi söyleyemem. Ama motivasyonumun temelinde bağlantı kurma ihtiyacı yatıyor. Örneğin son

sebebiyle sergiye erişimin kısıtlanmasına ve sanal tur olanağı sunulmasına karar verdik. İnsanların bana ulaşarak çalışmalarımın onlarda uyandırdıkları duygu ve düşünceleri paylaşması benim için paha biçilemezdi. 5. İstanbul Tasarım Bienali kapsamında Pera Müzesi'ndeki yerleştirmeme yüklenenleri okuyunca da benzer şekilde hissedeceğime eminim.

Pandemi döneminde üretim yapmak nasıl bir deneyimdi/deneyim?

Başlarda çok hissizdim. Herhangi bir şey üretebilme kapasitesine sahip değildim. Fiziksel mesafelenme hâli ve her gün ölen insanların sayısıyla yüzleşmek çok zorlu. Sürecin ortasında Polyeco Art Initiative (PCAI), YouTube üzerinden sene sonuna kadar görülebilen çevrimiçi grup sergisi Anthropocene on Hold'a bir iş hazırlamamı istedi. Pandeminin yarattığı varoluşsal ıstırabı ele aldığım kısa bir video hazırladım. Açıkçası bu bende bir hafiflik yarattı. Film, yeniden bağ kurmanın aciliyetine ve gezegendeki her şeyin nasıl da birbiriyle ilişkili olduğuna odaklanıyor.

Çevrimiçi kültür sanat etkinliklerini (festivalleri, söyleşileri, konserleri) nasıl değerlendiriyorsun?

Bienali'ne istinaden, etkinliğin iptal edilmesi yerine sürdürülmesini çok cesur ve düşünceli buldum. Bu kısmi dijital kısmi fiziksel yapıların iyi çalıştığını gözlemliyorum. Elbette orada olabilmeyi isterdim ama en önemlisi çalışmaların paylaşılması ve oradaki izleyicilerin onları görebilmesi.

Bir "yeni normal" in var mı?

Belli ki var. Maskeler ve dezenfektanlar sürekli sırt çantamda. Hâlâ COVID rüyaları görüyorum. Atina'nın merkezinde oturduğum için her yere yürüyerek ulaşabiliyorum. Sanırım en zorlu kısımlardan biri, sevdiğime zarar gelmemesi adına onlara sarılmayı bırakmak oldu. Neredeyse bir oksimoron. Her gün yeni haber akışına uyum sağlamak üzere uyanmak, sergi ertelemenin yarattığı stres ve elbette bunun finansal boyutu da var. Pek çok insan gibi sanat alanında çalışanlar da yoğun olarak süreçten etkilenmekte.

"Pandemiden sonraki sana" şimdiden söylemek istediklerin var mı?

Çok büyük ve kompleks ekosistemlerin bir parçası olduğunu ve tamamıyla onlara bağlı kalacağını bir anlığına bile aklından çıkarma. Eğer onların bir parçası olmaya devam etmek istiyorsan onlara saygıyla yaklaşmak zorundasın. Ona göre hareket et. Daha çok dinle.

bunlar da var

